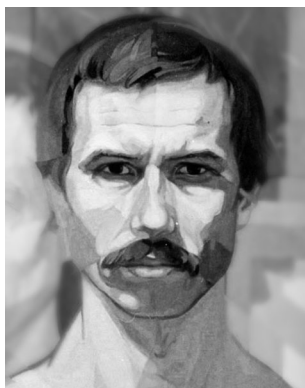

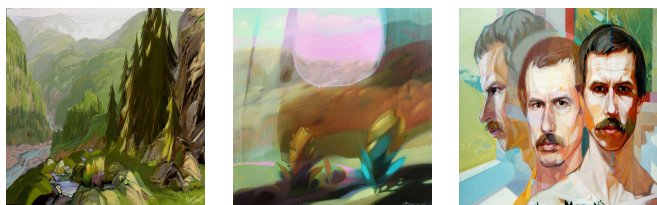
Р. М. Яців

Мікула Ігор Ярославович

МІКУЛА Ігор Ярославович (01. 03. 1965, Львів) – живописець, графік, художник декоративно-ужиткового мистецтва. Член НСХУ (2008). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1989; викл. О. Звір, В. Марчак, Л. Медвідь, М. Шимчук). Працював у ньому (нині АМ): від 1998 – старший викладач кафедри академ. живопису. Основні галузі – станк. живопис, монум. і сакрал. мистецтво, графіка. Учасник обл., всеукр., міжнар. мистецьких виставок від кін. 1980-х рр. Персон. – у Львові (1998, 2008–12), Луцьку (1998), Києві (2013), Трускавці (Львів. обл., 2013–14). У творчості еволюціонував від абстракт. мистецтва, концептуалізму і постмодернізму на поч. 1990-х рр. до простор.-часового живопису наприкінці 1990-х рр.

Фотоілюстрації

Основні твори

оформлення кн. «Пригоди бравого вояки Швейка» Я. Гашека (1990-і рр.); монум. розписи – холу (центр профспілк. діяльності Львова, нині готель «Гетьман», 1993–94), храму Христа (м.

Філадельфія, шт. Пенсильванія, США, 1994–95), церкви Петра і Павла (с. Косованка Сторожинец. р-ну Чернів. обл., 2001–04; іконостас – 2003–04, зовн. розписи – 2004–07), іконостас церкви Вознесіння (м. Манчестер, Велика Британія, 2005), «Голгофа» (2014) та «Благовіщення» для церкви Бориса і Гліба, «Святі» для церкви Покрови (обидва – 2015; обидві – Львів); живопис – «Автопортрет» (1997), «Просторово-часовий натюрморт» (1999), триптих «Артефакти України» (2003–04), «Просторово-часовий пейзаж» (2004), «Світло нового дня» (2008), «Сон в Аркадії» (2009), «У дорогу», «Лицарі світла у пошуках кохання» (обидва – 2012), «Картина долі. Постання лицаря», «Настрої світла і тіні» (обидва – 2013), «Ім'я волі», «Співіснування світів» (обидва – 2014); ескіз оформлення Укр. дому у Києві (2005).

Рекомендована література

1. Шмагало Р. Стінопис Ігоря Микули // ОМ. 1997. № 1.

Бібліографічний опис:

Микула Ігор Ярославович / Р. М. Яців // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-69652>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).